

העלון מוקדש לרפוא"ש בדרכי נעם:
בת ציון אביגיל בת סימה יוכבד תח"י

זמנים ליום: **שביעי של פסח.**

כניסה יציאה ר"ת
ירושלים: 18:52 19:44 20:33
תל אביב: 18:50 19:42 20:30
חיפה: 18:52 19:44 20:32
בית שמש: 18:51 19:43 20:31
הזמנים עפ"י לוח אור החיים.

אי"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

המרכז לערבות הדדית

(ע"ה)

גליון מס': 89. חג הפסח. ט"ו ניסן ה'תש"פ.

שו"ת כלכלי

מאת הרב אליהו אלקיים. -
החזרת חמץ גנוב לאחר הפסח.

בשביל הנישואין

מאת הרב יעקב חבה.
בני מלכים.

ה'גביע של אליהו' שנעלם
מהכספת, וחזר בדיוק בזמן.
סיפור לחג.

הדרגות שהביא לנו 'נס'
קריעת ים סוף'
פניני אוה"ח.

בין חודש האביב לחג הפסח

למעשה, האותיות "יב" הם גם ראשי תיבות של שני השבטים האחרונים שהזכרנו - יהודה ובנימין, כי, יהודה ובנימין נחשבים במדה רבה כ"מרכז" של השבטים כולם. דבר המתבטא בכך שבית המקדש, המהווה "מרכז" לעם כולו, נבנה על הגבול שבין תחום יהודה לתחום בנימין, כך שיש לו קשר מיוחד לשניהם. גם מלכי ישראל שמלכו על האומה המאוחדת היו שאלו המלך (משבט בנימין) ודוד ושלמה (משבט יהודה).

"המדמה את אברהם ל"משקוף" שמעל הפתח, ואת יצחק ויעקב ל"שתי המזוזות" שבצדדים."

סימן ל"מרכזיותם" של יהודה ובנימין ניתן לראות בגימטריא של שמותיהם - "יהודה" (30) ועוד "בנימן" (152) ביחד במספר 182; וזו בדיוק הגימטריא של "יעקב" (182), שהוא האב הכולל של השבטים כולם. זאת ועוד: המלה "יעקב" מתחילה ב"י" - רמז ליהודה, ומסתיימת ב"ב" - רמז לבנימין.

לסיכום, המלה "אביב" מתאימה - מכל הכיוונים... - ליסוד של עם ישראל; ונסיים בפרט נוסף במלה זו: החשבון המספרי של "אביב" הוא 15 - רמז לכך שעיקר ה"אביב" הוא ביום ה-15 (ט"ו) של החודש, שהוא היום של יציאת מצרים בפועל ובו אנו חוגגים את "ליל הסדר" עד היום הזה.

שיהיה לכולנו אביב פורח ומוצלח, וחג פסח כשר ושמן.
(בית חב"ד' - מעובד מתורתו של רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל)

חג כשרי, שמח וקריא
דב"ר ב"ר יצחק

מבט מהחג: הסתכלות לחיים מעיני החג.

"היום אתם יוצאים, בחודש האביב" - הכריז משה רבינו כשעם ישראל יצא ממצרים. ואכן, חג הפסח חל כל שנה דווקא בתקופת האביב. לפעמים יש צורך להוסיף חודש מיוחד כדי לוודא שזה יקרה, מה שמכונה שנה מעוברת. כמו כל דבר בתורה, העובדה שיציאת מצרים וחג הפסח חלים דוקא בחודש האביב אינה מקרית. הקב"ה בחר בחודש זה משום שהוא המתאים ביותר ל"לידת" והוויית עם ישראל.

רבי לוי יצחק, כדרכו בקודש, מתמקד באותיות המרכיבות את המלה "אביב", וחושף את העומק המסתתר בהן: המלה אביב כוללת בתוכה רמז לאבות ולבנים.

כל יהודי הוא צאצא של אבותינו הקדושים, אברהם, יצחק ויעקב. בנוסף לכך, כל יהודי שייך לאחד מבני יעקב, שבטי ישראל: ראובן, שמעון, לוי, יהודה, יששכר, זבולון, דן, נפתלי, גד, אשר, יוסף ובנימין.

ואכן, אלו הם שני החלקים שבמלה "אביב": (1) "אב" מילה שמרמזת על האבות וגם על מספר האבות (א+ב=3); (2) "יב" בגימטריא 12, הם שנים עשר השבטים.

אם נמשיך ונתח את המלה אביב נגלה בה סודות נוספים: "אב" - 1+2 מסמל את החלוקה בין האבות עצמם. לאברהם אבינו יש מעמד מיוחד במינו, שגורם לו להיחשב כיחידה בפני עצמה, וכדברי הנביא: "האדם הגדול בענקים" והוא נרמז באות א'; ואילו האות ב' מציינת את שני האבות שלאחריו, יצחק ויעקב. רעיון זה מתאים גם לדברי המדרש המדמה את אברהם ל"משקוף" שמעל הפתח, ואת יצחק ויעקב ל"שתי המזוזות" שבצדדים.

"יב" - 10+2 - כידוע, בימי הנביאים התחלק עם ישראל לשתי ממלכות: מלכות יוסף שאיגדה את עשרת השבטים שגרר בצפון ובמרכז הארץ, ומלכות יהודה שכללה רק שני שבטים, יהודה ובנימין שהיו בדרום.

ב"ה **ג'מ"ז**
לרכי זימים
בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א

להשאלת:
גמרות שוטנשטיין,
וספרי טוש"ע.

רח' נחום פינת מלכי-
ישראל, שכונת גאולה.

לפרטים:
פל': 054-844-86-83
או בקו המידע:
079-53-23-549

בית חב"ד
המרכז לערבות הדדית ע"ר
"עמוד עולם"
לע"נ יהודה בן אסתר וברוך פרג' בן מרים

בא ליטול שְכַר כּוֹלֵם.

"אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהם מן התורה מאוד, עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם"
(ירושלמי ברכות סח.)

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

ה'גביע של אליהו' שנעלם, וחזר בדיוק בזמן.

מתוך עוגמת נפש ואין אונים, התהלך רבי יהודה בביתו. הוא לא ידע מה לעשות ובלבו פעמה המשאלה. "כיצד יציל את הכוס שלא תעבור לידי הגוי? לבסוף קם ועשה מעשה. את הכוס נעל בתוך תיבה גדולה שהייתה ברשותו, התיבה נעלה ביסודיות ואת המפתח השליך רבי יהודה אל הים ואמר: "אליהו הנביא! הכוס היא לך, כי אבי רכש אותה בעבורך ולכבודך! קח את המפתח, ועשה עם הכוס מה שהנך חפץ!"

קול גרירת חפצים נשמע בין קירות ביתו של רבי יהודה. שלוחי המלך סובבים בביתו ופקודה חד משמעית להם, למצוא את הכוס ולהביאה למלך. "הנחתי את הגביע בארגז, ואת המפתח השלכתי לים".

"שיברו את התיבה וקחו את הכוס", פקד המלך, מן הסתם הרהר בלבו על אייולתו של האיש שחשב לו, כי אם יהיה הגביע נעול, הוא לא יכול לפרוץ את התיבה ולהגיע אליו. העובדים היכו בתיבה בכל כוחם. התיבה נפרצה והנה היא ריקה! אין בה גביע כלל! כך הונה אותו היהודי וביזהו... מיד יצאה גזרה מאת המלך: "כל היהודים בני עמו של רבי יהודה, יחד עימו, יגורשו מן העיר ונציה! עד לאחר הפסח – חייבים הכל לצאת מן העיר ללא יוצא מן הכלל!" בצערו הרב ובמר לבו, פנה רבי יהודה להשתטח על קברו של אביו. הוא שפך לבו בתפילה ותחנונים, שאביו יעתיר לביטול הגזירה.

"אוי", גנח מלך ספרד על משכבו. מוחו ההולם משחזר שוב ושוב את החלום המוזר, ממנו הקיץ זה עתה. בחלומו הופיע דון יצחק אברבנאל, והנה האיש מכה אותו מכות נמרצות.

"הנחתי בארצך אחוזות ונחלות, והנה בני מתייסר בונציה בערום ובחוסר כל! לך תמכור את כל הנכסים שהיו שלי והפכו להיות רכוש הממשלה. כסף זה תשלח לונציה לבני!" בזאת הסתיים החלום בו הוגה המלך ברעד ובחיל, מבלבל כולו, אך הדברים כה חיים מול עיניו והוא לא יכול להתעלם מהם.

אונית מלכות עוגנת לחוף איטליה ומלך ספרד עומד על סיפונה, משתוקק למלא השליחות לשמה נסע הוא בכבודו ובעצמו, מיד כאשר הקיץ מן החלום, הורה למכור את נכסי דון יצחק.

המשך בעמ' 3-4.

שדרות העצים הנפלאות לצד ערוגות הפרחים, מעטרות את גינת מלך ספרד. אלו, היו מן הסתם פסיעותיו המתקרבות אל הארמון – פסיעותיו של הגאון הקדוש רבי יצחק אברבנאל, ששימש כשר האוצר של המלך אך עתה, מזה תקופה ארוכה לא נשמעות פסיעותיו, הכל יודעים, גורשו היהודים מאדמת ספרד. יודעי דבר יכולים לשוח שלדון יצחק אברבנאל הייתה רשות מפורשת להישאר בארץ, אולם הוא לא שעה לכך הוא הפך להצטרף אל אחיו בצערם ובגורלם. באשר ילכו, ילך אף הוא. את כל נכסיו הותיר מאחוריו, רק צרור כסף לקח עימו ועוד דבר חשוב ויקר בעיניו – כוס של אליהו הנביא, של פסח! גביע זהב זה, משובץ יהלומים, התלווה אל צרורו הדל של דון אברבנאל. בגביע השתמש לכוס החמישי שנמזגת לכבוד אליהו הנביא זכור לטוב, ואף למצוות ברית מילה, שאף בה מבקר אליהו הנביא.

העיר ונציה שבאיטליה, הייתה זו שזכתה לארח את רבי יצחק בין שאר תושביה. באותן שנים של גלות שקד הצדיק על חיבורים נפלאים, פירושויו על התנ"ך. מטבע מוציא מן הצרור, אליו מצטרף עוד אחד ועוד אחד. ולבסוף רק כוסו של אליהו הנביא נשארה בידיו של הצדיק מכל רכושו. כאשר נפטר, הייתה הכוס החפץ היחיד שעברה בירושה לידי בנו, רבי יהודה אברבנאל.

בארמון המלוכה בונציה ישב המלך. כשעיניו נוצצות בברק חמדן. לפני זמן מה נודע לו, כי בידיו של רבי יהודה מצויה כוס נפלאה ויקרה, הוא אף ראה את הגביע. ובלבו גמר ואומר, אני רוצה את הגביע! "מסכים אני לשלם בעד גביע זה כמה שידרש!", ביקש המלך, "ובלבד שיהיה שייך אלי ויעבור לרשותי!" "הכוס היא כוסו של אליהו הנביא! אבי קנה אותה לכבוד חג החירות – חג הפסח, גם לצורכי מחיה איני רשאי למכור את הכוס". "לא יסרב לי יהודי", גמה המלך החמדן בלבו, "חפץ אני שהכוס תהיה שלי, ויהי מה!" כך הררה ואמר, אתן לך פרק זמן של שבוע ימים כדי להימלך בדעתך, וזכור שאשלם מה שתשית עלי, אבל עליך לבוא בעוד שבוע ימים ותשובה ברורה בפיך: כמה תחפוץ עבור הגביע היקר."

נס קריעת ים סוף, הביא את בני ישראל לתשובה ויראת הרוממות'

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק"ר חיים בן עטר זיע"א

אלא כוונת הפסוק לרמוז שפרעה הקריב את לבם של ישראל לאביהם שבשמים.

ובמהשך הפרשה בפסוק שאומרים כל יום בתפילה, 'יִרְאָה יִשְׂרָאֵל אֶת ה' הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וְגַמְשָׁה עֲבָדוּ'.

שואל רבינו הקדוש הרי כבר מקודם הגיעו ליראת ה', ומה מוסיף הפסוק 'ויראו העם את ה'???

ומתרץ רבינו הקדוש שמקודם היה להם רק 'יראת העונש', אבל לאחר שראו את היד הגדולה, הגיעו למדרגה גבוהה יותר של 'יראת הרוממות' שבה מגיעים לדרגה, שבה מבינים את חומר הפגם של כל עבירה והקלקול בעולמות העליונים, ומחמת אהבת ה' אינו חוטא.

וככל שהגיעו ליראה גבוהה, השלימו את עצמם לגמרי גם במידת האמונה, ולכן נאמר 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו'.

[אור החיים בשלח פרק יז פסוקים י' לא']

רבינו האור החיים הקדוש כותב בכמה מקומות שמטרת קריעת ים סוף הייתה להכניע לבם של ישראל ולקרבת אליו יתברך שמו, עד שיגיעו לדרגה הגבוהה של 'יראת הרוממות'.

על הפסוק 'וּפְרַעַה הַקְּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וַהֲנֶה מִצְרַיִם נֹסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ מֵאֵד וַיִּצְעְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה', מביא רבינו הקדוש בשם המדרש, שעם ישראל ראו את 'מצרים' הכוונה שהם ראו את 'השר של מצרים' שבא לעזור למצריים.

ומבאר רבינו הקדוש שהטעם שעשה ה' כך, כדי שעם ישראל יראו את השר של מצרים, ויכנס להם פחד ומורא מיותר.

זה לשון קודשו: 'אלקים חשבה לטובה, כדי שיפחדו ויחזרו בתשובה שלימה ויקרבו לבם לשמים, כדי שבאמצעות זה יעשה ה' להם הנס העצום של קריעת ים סוף, ודבר זה לא הובטחו בו קודם. עד כאן לשון קודשו.

ומוסיף רבינו הקדוש את דברי חכמינו ז"ל שפירשו את המילים 'ופרעה הקריב', ולכאורה היה צריך לומר 'ופרעה קרב'???

אסתר הדסה בת אילנה.
נועה בת אסתר הדסה.
אליה שאול בן מיטל.
אייל אליהו בן אילנה.
סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.
יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.
שירלי בת דינה.
ישי משה בן כוכבה.
נתנאל אברהם בן כוכבה.

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא.
רבקה אפרת בת שרה.
אברהם בן דליה.
יוסף אברהם בן טובה.
יעל בת בתיה.

נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון
דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.
אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.
דניאל בן סעדה.
יוסף בן משה וליאה.
זכריה בן שלום.
חממה (יונה) בת ד"ל.

לע"נ:

מורנו ורבנו הגאון הגדול
הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.
יהודה בן אסתר.
ברוך פרג' בן יצחק ומרים.
עזת אסתר בת מרים.
בוריה בוריס בן ספירה.

בשביל הנישואין:

הכנה לנישואין והנהגת הבית מאת הרב יעקב חבה שליט"א

בני מלכים

בעומדנו ערב חג החירות 'חג הפסח', ולרגל המצב השורר בארץ הקודש מזדמנת בשנה זו הזדמנות יוצאת דופן לרבים מאיתנו, שלא מצויה בשנים אחרות. כידוע מנהג ישראל קדושים להיות מסיבים על שולחן הסדר של אבותיהם וזקני משפחתם, בהתאם למנהגי העדות השונות, לשם קיום בהידור רב מצות 'והגדת לבנך' ובני בנים הרי הם כבנים, ויוצא שיש רבים שעד עתה לא קיימו את ליל הסדר בביתם כשהם מנהלים את שולחן הסדר.

השנה הזדמנות זו מצויה כמעט בכל בית ובית, ויש אלפים שיזכו לעשות זאת עתה לראשונה, לכן יש כמה פרטים שכדאי לתת לב אליהם.

כידוע נשות החיל עקרות הבית טורחות בערבי פסחים מעל ומעבר ליכולת הרגילה, ופעמים שמרגישה האשה שטרחה רבה נכפתה עליה בלי שתהיה לה הזדמנות שבני ביתה יכירו לה טובה על כך, והדברים אמורים גם לגבי התרוצצות הבעלים ואבות הבית בערבי פסחים, שגם להם לא נמצא זמן ראוי שבני ביתם יכירו להם טובה על כך.

לכן יש להקפיד על שני דברים קריטיים. א. כמנהגו של רבי עקיבא להשכיב התינוקות בערב הפסח כדי שלא יישנו בלילה – אנו מוסיפים שכל איש ואשה חייבים להשכיב את עצמם לישון בערב הפסח כדי שיהיו רגועים ושלווים בלילה הקדושה הזו. ב. להביא לידי ביטוי בכל מהלך הסדר את עובדת היות האב והאם מלך ומלכה ולפיכך אין ראוי שישרתו את ילדיהם כמנהגם כל השנה, אלא להיפך, יעשו פעולות שיטמיעו בילדים את ההרגשה והחובה לכבד את הוריהם כמלך ומלכה בלילה שכולו חירות.

חג חרות כשר ושמח.

שו"ת כלכלי:

ניתוח מקרים בדיני ממונות מאת הרב אליהו אלקיים שליט"א

החזרת חמץ גנוב לאחר הפסח

מעשה ביעקב אשר פוטר מעבודתו ערב הקורונה, לצערו המחסור במזומנים גרם לו לעשות מעשה שטות, בהולכו למרכול הקרוב ולהעלים מן המוכר שלקח יותר קמח ואטריות.

יחד עם כל טרדותיו של יעקב, הלה לא עשה מכירת חמץ, וממילא החמץ אשר ברשותו הפך לאסור באכילה אחר הפסח.

אחר הפסח ביקש יעקב להחזיר את כל המזון אשר גזל בעינו.

נשאלת השאלה, האם מועילה החזרת החמץ לחנות כאשר כבר אין לו ערך ממוני ראוי, שהרי כעת אחר הפסח החמץ כבר אסור באכילה? תשובה: אם מחזיר את הגזילה בעינה – מקיים בזה מצות השבת הגזילה אשר גזל.

נימוק ההלכה: עי' בשו"ע חו"מ סי' שסג סעי' א' בדין גזילה שנשארה בעינה, והוא כחש שיכול לחזור – אומר לו הרי שלך לפניך, ומחזיר אותה בעצמה, וכגון גזל חמץ ועבר עליו הפסח.

והסמ"ע ס"ק ד' כתב הטעם: דאלו אף שנפסלו אצל הגזלן לגמרי, מ"מ תבואת תרומה ולחם חמץ לא נשתנה משאר תבואות ולחמין והרי הן כמו שהיו בשעת הגזילה. משום כך מצי א"ל הרי שלך לפניך.

וצידד הקצות ס"ק א' - דאם תובעו תוך הפסח – לא מצי אמר הרי שלך לפניך, לפי שהכל מצוין לבערו באותו פעם וכאילו שרוף ועומד דמי ונמצא שאינו מחזיר לו כלום.

אבל אם עבר הגזלן ואמר לו הרי שלך לפניך והשליכו לפניו – נתקיים מצות השבה אף על גב דעבר אמירא דרחמנא.

אין לדמות הלכות למקרים דומים, ניתן לפנות לכותב השו"ת,

הרב אליהו אלקיים שליט"א, במספר הטלפון: 054-846-8383.

(הרב מכהן כמו"צ בהלכות נדה מבית ההוראה 'אפיקי מים'

מחבר סדרת 'חלקת אליהו' – קונטרסי הכנה למבחני הרבנות הראשית).

כמו"כ ניתן להשיג במספר זה את ספרי הרב במחיר מסובסד.

בקיצע'ר:

חידוש קצר לשולחן החג.

"ה' ילחם לָכֶם וְאַתֶּם תִּתְּרֶשׁוּן".

(שמות, בשלח, פרק י"ד פסוק י"ד)

בפסוק זה פונה משה רבנו לבני ישראל, לאחר שניקלעו לסיטואציה שנראת האחרונה בחייהם וללא מוצא - מצרים מאחוריהם והים לפניהם, ועל 'קריעת ים סוף' הם עדיין לא שמעו.

רבינו האור החיים הקדוש מפרש את הפסוק על דרך הדרש, ונותן לנו הצצה על כוחה של התפילה, ופעולתה במרומים.

וזה לשון קודשו: 'ירצה על זה הדרך, 'ואתם תחרישון' למידת הדין, פירוש, תרכו בתפילה להשמיע במרום קולכם להחריש למדת הדין עליכם. עד כאן לשון קודשו.

כלומר: המילה 'תחרישון' מתפרשת, שהם ישתיקו בתפילתם את מידת הדין, ולא כפי המובן הפשוט שבני ישראל הם ישתקו.

המשך סיפור לחג מעמ' 2

את הכסף נטל בצרורו, ומיהר להביאו לבנו רבי יהודה, "הנה, סכום זה לך הוא", אמר המלך לאיש המופתע הניצב מולו. הוא הוסיף והסביר אודות הסכום העתק. "איך הורה לי לתת לך, עושה אני עכשיו הוראות אביך המנוח. " ביתו של רבי יהודה לבש צורה חדשה, צורכי חג

נרכשו ביד רחבה, והמטעמים בעבעו על הכירה. רק עובדה אחת העיבה על שמחתו של רבי יהודה: הכוס שאיננה. העדרו של הגביע ציער אותו מאוד, והוא הגה בו ללא הרף".

אין בידינו מה לעשות בנוגע לכוס, הזכירה האישה המסורה לבעלה, "הרי אליהו הנביא

הוא שלקח את הכוס בעצמו. ועתה, כאשר הרווחנו כל זאת משמים

מדוע בהגדה יש ארבע בנים ולא בנות???

אחרי דיונים ופילוסופים רבים הוחלט ש...

(שים חכמת יש,

(שים תמימות יש,

וגם (שים מרשעות יש,

אבל עוד לא נולדה האישה שלא יודעת לשאול!!!!

שפע וברכה לכבוד חג הפסח – עלינו לשתף בו עוד אורחים!" היא הוסיפה ושטחה את בקשתה: "לך לבית המדרש והבא עמך אורח לביתנו, לכבוד החג. " רבי יהודה עשה כדברי אישתו ומיהר לבית המדרש.

הוא מצא אורח שנאות לסעוד על שולחנו בליל הסדר, האורח הצטרף אליו והגיע לביתו. בחדר המואר עמד האורח. הוא סקר את השולחן הערוך בפאר ובהדר נפלאים, התבונן היטב, ופתח פיו: "דבר אחד חסר כאן! תוך כדי אומר, הוציא מחיקו את הגביע היקר שנעלם – גביע זהב נפלא משופץ יהלומים. הגביע הונח על השולחן. והיהלומים הרבים החזירו את נגהות וניצוצות האורה שהפיצו הנרות הרבים. שהיו פזורים להאיר בכל מקום. היהלומים בהקו באור יקרות, כמו שמש בצהרי היום. בני המשפחה ניצבו מול הגביע, מלאי פליאה ואושר מן המופת. הם לא שבעו מהזין עיניהם במראה העשיר והמיוחד. **המשך בעמ' 4**

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
**קו נייד כשר
למשך 3 חודשים.**

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "גדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

בהצלחה!!!

אנו השלושה העיקר וגרעין אותה נקראים.
בנתיים האזור העיקר זוסר, ונותרו רק השניים.
קבלה מפי התנא הנשיא, זוובה להעלות את שמוות
השלושה על נס.
דווקא כליל התקדש' הוזג אשר הס מלהתקרב אל זומין.
כעת נתור אזור ההלכה בכתב הוידה.
אשר מקורה גם בסדר ההגדה.

פתרון החידה לפרשת ויקרא:

(ויקרא פרק א' פסוקים: ז'-ח' רש"י)

אם כהן הדיוט לובש בגדים ככהן גדול עבודתו פסולה. וכן אם כהן גדול לובש בגדים ככהן הדיוט, עבודתו פסולה.

החידה משבוע פרשת ויקרא:

אם יבוא זה הפשוט אף אם הוא בין הגדולים.
ויעטה הוא כמעשה המעולים.
שידע, שכל מעשיו הטובים יהיו פסולים.
אלו הדברים אף בהיפוכים הם אמורים.
הידעת מה הם המסרים אשר באלו הדברים טמונים?

המשך סיפור לחג מעמ' 2

כאשר התעוררו מעט מהתפעלותם, הבחינו שהאורח נעלם. הוא לא נמצא בשטח, איננו!!! אליהו הנביא החזיר את גביעו!" אמרו, והסבו אל השולחן בגיל ורננה, שמחו מאוד בני המשפחה על הגביע שחזר, ושמחו על גילוי אליהו הנביא שהיה להם - איזו מתנה נפלאה!

כאשר הגיעו ל"שפוך חמתך" ופתחו את הדלת כנהוג, נכנס האורח שהשיב להם את הכוס - אליהו הנביא זכור לטוב. התיישב אליהו הנביא סמוך לשולחן והחל לספר לבני המשפחה על המכות שהוכה מלך ספרד בחלום, עד שהגיע לתת להם את הכסף הרב.

הוראה נתן אליהו הנביא לרבי יהודה. "לאחר החג, עלה אל המושל - מלך ונציה ספר לו את הקורות אותך, ואמור לו כי הוא יכול לקחת את הגביע בחינם, אם ירצה בכך".

לשנה הבאה בירושלים הבנויה", הדהדו הקולות בבית אברבנאל, בקול שירה והודיה על הניסים והגאולה הפרטיים שנעשו להם בחג הפסח, מעפר דל וממצוקה וצער, הקימם הבורא יתברך, על ידי שליחות אליהו הנביא, שעל הגביע שלו חסו ושמרו במיוחד.

אחרי החג נכנס רבי יהודה בשערי ארמונו של מושל ונציה הכועס, ניצב לפניו, והציג על השולחן את הגביע המיוחד. קריאת התפעלות פרצה מפי הנוכחים המשתאים. היהלומים נצצו כל כך, ולא השאירו איש מן הנוכחים שווה נפש מול האוצר".

גביע זה נעלם מן הארגז", אמר הצדיק, "ובליל הסדר השיבו לשולחנו אליהו הנביא זכור לטוב, לכבוד החג. ואתה אם תרצה אדוני המלך ירום הודו - אעניק לך את הגביע חינם!!!"

התרגש המלך מהדברים, אך השיב מיד:

"לא אקח מאליהו הנביא את גביעו!" מיד השיב המלך את גזרתו אחרנית. הוא ביטל את הוראת הגרוש הצפוי, המרחף כצל מאיים על היהודים המוטרדים.

שמחה וששון שררו בבתי ישראל. כאשר שב רבי יהודה מן הארמון, ובידו הגביע היקר, ודבר נוסף: ביטול גזרת המלכות!

(ליקוטי שמואל)

ניתן לתרום בכל עמדות

הדפסה והפצה:

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערכות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

שלוחה: 6500

ע"ש המרכז לערכות הדדית mediabar99@gmail.com

לקבלת העלון מידי שבוע למייל שלכם:

ALONHLH@GMAIL.COM

ניתן לקבל מאת הרב יעקב חבה שליט"א מאמר נפלא בענייני התקופה ובו מסר מאחד מגדולי הדור האחרון זצ"ל, כל שעליכם לעשות הוא לפנות למייל: a0548468927@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא 'מאמר' והוא ישלח לכם בעזרת ה'.

ב"ה

יהודי יקר!

הישועה שלהם - מחכה לגפיה שלך!

נא הקדש דקה מסמך ואמור פרק גה'א'א ארפאגא השלימה של:

יוסף מרדכי בן גה'א'ה שמחה | בג צ'יון אפי'א בג סימה יוכהד.

גדה רבה

(ניתן להעביר שמות לתפילה בפלאפון 052-7100-955)

מחיר גראט!

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

